

YORULMANIN ÖN SÖZÜ

hayat
öykünmek değilmiş öğrendim bu sefer
tel tel tarandığımız saatler yalnızlıkmiş
arkamızda seğiren bir masalmış aksimiz
kırıksıklığı açılmayan aynada
“kimse yokmuş”
bu sefer

iyi ki
göğü süzen iç gözlerim varmış
buluttan önce öğrenmişim iyi ki
yağmurun çöl hikâyesini

kim yorulmuş
yorulmanın
ön sözünü okuyanlardan

Yasin Mortaş